

Publicerad 2008-01-19 02:32 av Glittra G

Så jag springer

Trött.

Jag är trött.

Väldigt trött.

Jag tittar på de gulnade tapeterna i mitt rum.

Hur hamnade jag här?

Det sista jag kommer ihåg är att jag leker med mina dockor.

Sen när jag vänder mig om så ser jag min värld rasa samman.

Framför mig.

Och jag började springa.

Och jag sprang.

Och sprang.

Och plötsligt insåg jag att jag var ensam.

Min värld var borta och jag var ensam.

Ensam i hela världen.

Men vad skulle jag göra.

Förutom att fortsätta springa.

Så jag springer.

Från allt som kan skada mig.

Från allt som kan såra mig.

Från allt som är riktigt.

För det är det enda jag känner till.

Så jag springer.

Utan att veta vart jag ska.

Utan att veta vem jag ska träffa.

Utan att veta hur allt ska sluta.

För det är det enda jag kan.

Så försök inte fånga mig.

Snälla.

Låt mig springa.

Låt mig fly.

Låt mig försvinna.

Så jag springer.
Från allt jag någonsin lärt mig.
Från hela min barndom.
Från hela mitt liv.

Så jag springer.
Och jag kommer inte att vända mig om.
Och jag kommer inte att ångra mig.
Och jag kommer inte att komma tillbaka.

Så snälla.
Låt mig springa.
Så lovar jag att aldrig återkomma.

Så jag springer.
Och när jag är borta.
Så kan du glömma att jag någonsin funnits.
För det har du aldrig velat egentligen.

Så snälla låt mig springa.
Till ett nytt hopp.
Till ett nytt liv.
Till en annan värld.

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Glittra G med Poeter.se id #18181 innehar upphovsrätten